

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NR. NISSUM HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

Praktisk »arbejde« i haven. Foto: Thomas 10.c.

NUMMER 5 · JUNI 1987 · ÅRGANG 79

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Kristendom og teknologi

Med udgangspunkt i følgende påstande vil jeg forsøge at belyse forholdet mellem Gud og mennesket:

- mennesket er noget fantastisk
- det har udviklet teknologien, skabt datamater, forsket i rummet, foretaget transplantationer inden for lægeverdenen
- det er mennesket, der behersker fremskridtet.

Mange mennesker har det i dag sådan, at teknologien styrer deres verden. Der er ikke plads til noget, som ikke kan ses, noget, som ikke kan bevises. Er det da ikke muligt, at teknologien og »det åndelige« kan gå i spænd sammen? En del tvivler vel egentlig på det. Det kan vi se, når vi ser os om i vort samfund! Et spørgsmål, som har optaget mig meget i forbindelse med dette er: Hvem har givet mennesket dets viden og klogskab? Jeg tror på, at Gud har givet os vore evner og også mulighederne for at udvikle dem, men samtidig med dette har Gud givet os en fri vilje, hvilket egentlig skaber alle de problemer, som vi kan finde rundt om i hele verden. Mennesker, der lider, sulter og kæmper i krige, er produktet af vores frie vilje, fordi vi først tænker på os selv, vi er egoistiske. Gud kunne have skabt os ens, men han ønskede det ikke sådan, for han ville, at vi skulle kunne klare noget på egen hånd og skulle kunne være noget for hinanden i forskellige sammenhænge. De frygtelige ting, som forekommer rundt om på jorden, er ikke Guds værk, men menneskets egoisme, der kommer til udtryk. Gud har altid forsøgt at få mennesket på rette vej. Vi kan finde utallige episoder i Bibelen, hvor Gud leder mennesket i den rigtige retning. Det største bevis på dette fik vi, da han sendte sin søn ned på jorden. Jesus forsøgte såvel med ord som med handlinger at hjælpe os mennesker. Guds kærlighed til os er endda så stor, at han lod sin søn dø,

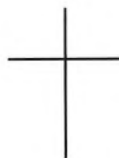
for at vi kan gå fri. For mig er der ingen problemer forbundet med at tro på Gud og at »tro« på teknologien, det kan godt gå i spænd sammen!

Når jeg ser din himmel, dine fingres værk
månen og stjernerne, som du har skabt,
hvad er da et menneske, at du kommer ham i hu,
og et menneskebarn, at du tager dig af ham?

(Salme 8,4-5)

Gerda Krogshede

Mindeord

over Lindy Pedersen, elev på efterskolen 50/51 og derefter medhjælper ved skolens have og landbrug.

Lindy var en af vore meget afholdte og trofaste elever. Tre af hans søskende har også været elever på efterskolen, og hans kone Lilly var elev på højskolen i 1953. De havde tre børn.

Lindy var født den 4. oktober 1933 i Barløse på Fyn. Han blev syg af kræft i 1982, og det har været svære år at komme igennem for ham og hans familie. Når broderen Alf, efterskolen 50/51, besøgte ham, talte de godt sammen om liv, sygdom og død, og altid stod efterskolen højt i deres samtale.

Lindy døde på Odense sygehus den 5. maj 1987. Ved hans begravelse blev blandt andre også sunget: »Vær du mig nær«, for den holdt han særlig meget af.

Præsten talte over ordene: »Hvad gavner det et menneske, om han vandt den hele verden, men må bøde med sin sjæl«.

Vi mindes Lindy med taknemmelighed.

A. Kristensen

HJEMME FRA SKOLEN

Vi begyndte maj måned – nærmere betegnet uge 19 – med skriftlige prøver. Prøverne blev afviklet i god ro og orden, og selv om eksamen ikke er efterskolernes kendetegn, er det tydeligt, at mange elever også sætter pris på at udføre et solidt stykke skrivebordsarbejde for derefter at slappe af i haven.

St. Bededag var konfirmationsdag her i Nr. Nissum, og på skolen blev der også holdt fest; det var Bjarne Jeppesen og Jacob Ø. Hansen, som er blevet så gamle, at de skulle konfirmeres.

Onsdag den 20. maj holdt vi et møde med bestyrelsen. Anledningen var evt. køb af »Elmely«. I bestyrelsen gav man udtryk for, at man ikke måtte lade chancen gå forbi, når og

hvis »Elmely« blev til salg. Formålet med køb eller lejemål ville primært være højskole under én eller anden form, ellers kunne bygningerne bruges til udvidelse – ikke af elevtallet, men faciliteter til nuværende efterskole.

Udover møder har vi haft et par foredragsholdere til elevflokken. To emner, som vi fandt væsentlige, at eleverne blev orienteret om: Det ene var læge Nyholm fra Gudum, som holdt et foredrag om AIDS, og ved en senere lejlighed seminariets biologilærer Thorkild Nielsen, som fortalte om genteknologi.

Som mange ved har vi haft elevfest den 23.-24. maj. Vi havde en dejlig aften og en efterfølgende søndag med strålende vejr, transmission i TV af gudstjenesten, hvor vores kære

Trylleri ved Elevstævnet. Foto: Thomas 10.c.

elever bagefter kunne se sig selv på video, vandkæmmede og »opmærksomme« på kirkebænken. Mens vi er ved elevfesten, kan jeg fortælle, at vi allerede på nuværende tidspunkt holder møder og uddelegerer opgaver i forbindelse med 100 års jubilæet i november, så festen i år var en påmindelse om, at vi får 3 travle dage til den tid.

Forældredagen er altid en hyggelig dag. Der er mere koncentration omkring de forskellige arrangementer. Eleverne yder deres bedste, og alle er vist godt tilfredse med, at vi slutter dagen lige efter aftensmad.

Til begge arrangementer var der selvfølgelig gymnastikopvisning. Alle mand på gulvet, nogle mere end andre og en fin opvisning også fra springholdet. Søndag aften viste dramatikholdet Charleys tante, hvor man slap helskindet og flot igennem de Halsbrækkende navne og forviklinger og torsdag eftermiddag fik 9c

os til at grine af »Det trossede paradis« med støv i stuen og rotter i brønden. Ligeledes gav sangkoret en meget smuk fremførelse af et sangværk om Den nordiske Mytologi. Og nu sidste skoledag på onsdag, hvor alt er hemmeligt, og alt kan ske, og så mundtlige prøver, 4-dagestur og afslutning fredag den 19. juni.

Helle Esbo

Kalenderen

16.-19. juni: Firedagestur.

19. juni: Afslutning på skoleåret.

20.-25. juni: KFUMs juniorkursus.

25.-27. juni: Im-skolernes årsmøde i Nr. Nissum.

4.-10. juli: Forbundscamp.

13. august: Skolestart.

Kartoffelskræling før Elevstævnet. Foto: Bertel 10.b.

40 års jubilarer. Foto: Poul T.

45 års jubilarer. Foto: Poul T.

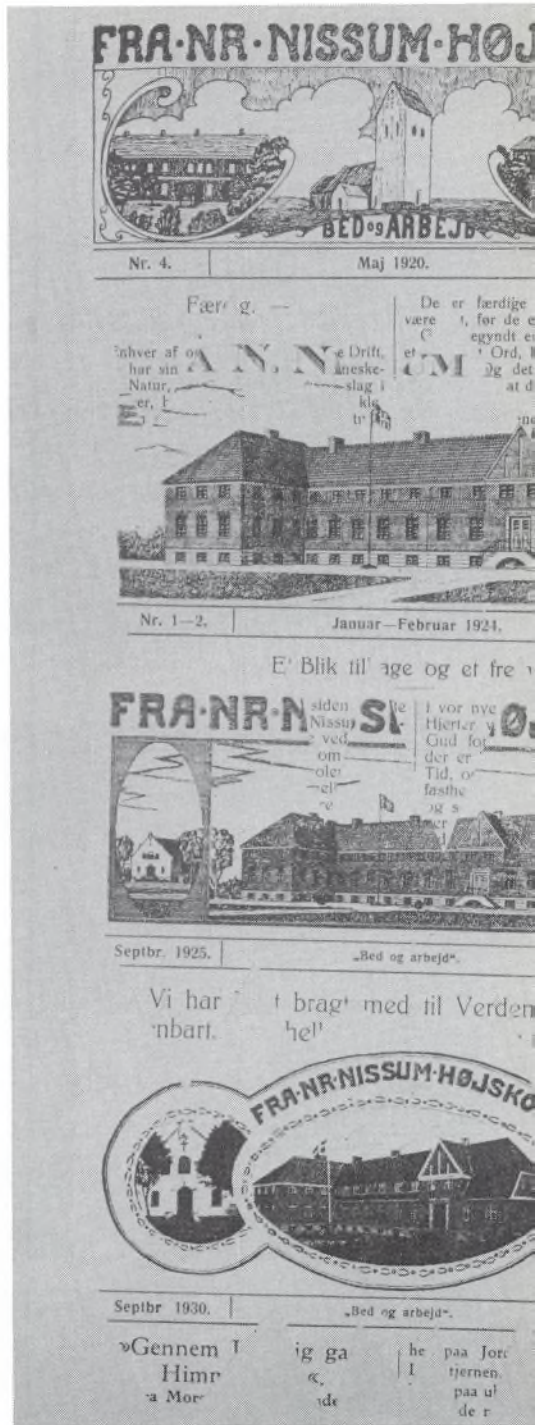
Elevbladet gennem 80 år

Det er vel næppe undgået læsernes opmærksomhed, at skolen fejrer sit 100-års jubilæum her til efteråret. Alle med en nærmere tilknytning til Nr. Nissum Høj- og Efterskole sidder allerede nu og forbereder ting og sager til dette arrangement. Elevbladet fylder ikke 100 år endnu, er knap nok 80, men i anledning af det nært forestående jubilæum har jeg prøvet at lade elevbladet bringe en hilsen til skolen ved at bruge min saks. Elevbladets »hoved« skaber også historie, det belyser en udvikling. Skolens udseende, ansigtet udadtil, forandrer sig næsten konstant, men man må ikke finde noget symbolsk i, at missionshuset og kirken, som gennem de første mange år flankerede højskolen på billederne, nu er væk. Udviklingen skal også ses i lyset af bogtrykkets udvikling og lay-out. Farver er nemmere at sætte, og et foto koster ikke mere end tekst. Læseren kan så selv afgøre, om udviklingen bare på det lille område har været en gevinst for bladet. Kig nu grundigt på dem, hvor mange »billeder« kan du huske tilbage?

I dette og de følgende elevblade forsøger vi ligesom de sidste år at bringe den lange række af jubilæumshold, som var mødt op til sommerlevstævnet her sidst i maj.

Eleverne på skolen har alle en maskot, ja, for ikke at sige seks maskotter, for nede i haven har ræven født seks flotte unger, som er alles yndlinge. Næsten hver aften lister man sig ned af stien – også kaldet »kærlighedsstien«, for at stå lige så stille og iagttagende de meget tillidsfulde ræveunger. Thomas P. fra fotoholdet har foreviget en af de flotteste (se billedet andetsteds i bladet). Lærernes børn er også indviet i vort naturfænomen – selvfølgelig med de strengeste pålæg om absolut ro. Så en eftermiddag kom Christian, 6 år, løbende hjem og råbte: »Far! Far! Tror du på ræven?«

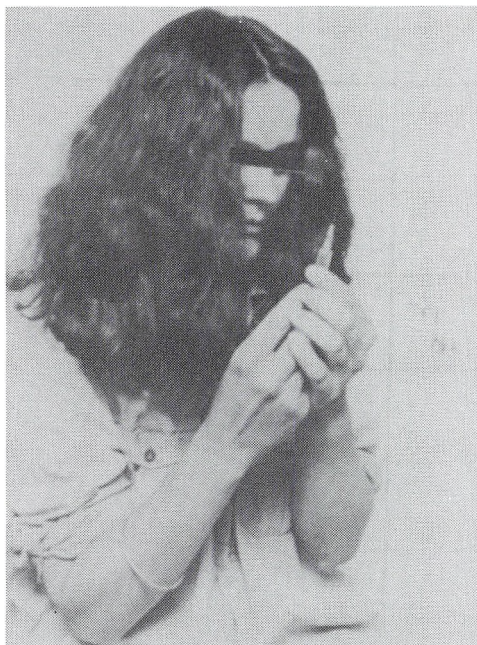
Erling A.

Marita – et dokument fra nogen, der overlevede

Tirsdag aften den 28. april stod der film på programmet. Det var filmen Marita. Filmen omhandler en skandinavisk storbys narkomiljø. Den viser forskellige episoder fra et narkoliv. På et offentligt toilet sidder en ung kvinde og tager sit morfifix. I en park sidder nogle unge mænd og ryger hash, mens de fortæller om deres stofmisbrug.

En scene er en klassefest. De unge tænder en hashpipe og lader den gå på omgang. De tager det som en leg og tænker ikke på, at det kan være begyndelsen til et narkoliv. I sådanne situationer bliver netop gruppepres tit anvendt.

Flere narkomaner udtaler sig om deres narkoliv. De advarer stærkt mod at begynde med hashrygning eller snifning. Den eneste medicin mod misbrug er ALDRIG at begynde.

En anden scene er en baggård. Der kommer en ambulance og henter en kold og stiv narkoman. Imens vi ser begravelsen, hører vi sangen

»Farvel Marita«

Første gang æ så dæ – det va' en sommerdag.
Der du kom springan, virka du så gla'.
Ditt mørke, lange hår – det flagra vilt i vind'
Og æ huske' at æ ønska du va' min.
Og slik blei det også – for ei lita stund.
Æ huske' at æ svæva, for æ hadde gjort et funn!
Men du ville leve livet, du ville være fri.
Og da sommer'n dro, da va' du ikke mi.

Farvel, Marita!
Farvel og takk for det du gav.
Vårt opplegg blev det ikke noe av.
Men takk, Marita.

Åran gikk fort, men æ glemte aldri dæ.
Og en dag sto du der framfor mæ.
Du rakte fram en arm full av sprøytestikk og sa:
»Gi mæ te' mat«, du kjent' mæ ikke da.
Æ sa navnet ditt idet du tok den pengan som du fikk –
Du klarte ikke si no', men du gråt idet du gikk.
Og idag, nå før konserten, bladde æ i ei avis.
Du e' ikke mer, stod det i en notis.

Æ klarte ikke sitte, æ måtte ut og gå,
For æ kjente tåran' pressa på.
Men de blei skjult i høstregn, og gla' e' æ for det,
For mine tåra de får ingen se.
Det begynte med et blås, bare for å ha det gøy.
Men prisen du betalte, den ble så altfor høy.
Men bilde' æ vil huske, det e' fra en sommerdag.
Der du kom springan' virka du så gla'.

Farvel, Marita ...

Efter filmen fortalte Bent Ole fra Betesda om hjelpecentrene I og II i Karstoft og Brande. Disse centre er kristne hjelpecentre for

narkomaner. De bliver gennem et kristent arbejde hjulpet ud af misbruget. Det går pludselig op for dem, at de endnu har noget at leve for. De ser nu en anden udvej af stofmisbruget end døden, der før var deres eneste udvej ud af misbruget. Senere når Gud er blevet deres holddepunkt og overbevisning, tager de ud på skoler og mange andre steder og fortæller om det de har været igennem.

Maria og Jette 10b

Vemodigt farvel!

Det er klart, at man ikke bare lige kvitter et meningsfuldt arbejde blandt unge på en dejlig og afvekslende arbejdsplads sådan med et skuldertræk. Derfor er det som overskriften antyder et vemodigt farvel, jeg må forsøge at ud-

trykke, når jeg med udgangen af juli måned forlader Nr. Nissum Høj- og Efterskole. Sagen er den, at jeg også godt kunne tænke mig, at få andre udfordringer. Jeg har søgt og har været meget heldig med at få arbejde på Den jyske Pensionisthøjskole her i Nr. Nissum pr. 1.8.87. Derfor!

Derfor forlader jeg også elevbladsarbejdet i og med næste nr. Derfor ønsker jeg ved denne lejlighed at udtrykke den største tak, der findes, fordi jeg har haft lov til at komme i kontakt med jer. Tusind tak for breve og hilsener, bidrag og kommentarer til og om elevbladet, og ikke mindst de personlige bemærkninger, der også har været plads til, når I har meldt adresseændringer.

Det er kun skolen og elevforeningsarbejdet, jeg siger farvel til, ikke til de gamle og nuværende elever, for jer møder jeg jo ved elevstævnerne m.m.

Erling A.

40 års jubilarer. Foto: Poul T.

Ræveunge i skolens have. Foto: Thomas 10.c.

30 års jubilarer. Foto: Poul T.

Adresseforandringer

- 1938 Marie Thomsen, Søren Kannesvej 22,
8620 Kjellerup.
- 38-39 Olav Hansen, Rugvænget 2,
4270 Høng.
- 1941 Thyra Christensen, Grønningen 3A,
9500 Hobro.
- 1947 Inga Bjørn, Idylvej 15, 7700 Thisted.
- 1951 Britta Sigh, Engvej 5, 9640 Farsø.
- 1957 Jenny Eliassen, Reynstún 18,
1600 Argir, Færøerne.
- 1958 Ellen Lauritsen, Ingemannsvej 23,
8850 Bjerringbro.
- 1961 Birtha Ringgaard, Gudenåvej 158,
7400 Herning.
- 62-63 Verner Nyborg, Kløvermarken 12,
7480 Vildbjerg.
- 62-63 Jens V. Kristensen, Nørre Redsøvej 5,
9500 Hobro.
- 66-67 Inger Nielsen, Bjerggårdsmarken 7,
7140 Stouby.
- 73-74 Kirsten Stadel Pedersen, Nyløkkevej 86,
8340 Malling.
- 79-80 Harald Andersen, Lønborgvej 41,
6880 Tarm.
- 79-81 Birgit Lærke, Asagården 9, st.tv.,
7500 Holstebro.
- 80-81 John Axelsen, Vikievej 2, Vorgod,
6920 Videbæk.
- 81-82 Anders Peter Bitsch, Asmildvej 19,
8800 Viborg.
- 80-82 Jan Fyhring, Lyngtoften 17,
7430 Ikast.
- 80-83 Lene Østergaard Jensen, Mejrupvej 5,
Simmelkær, 7451 Sunds.
- 81-83 Conny K. Jensen, Østre Kirkevej 8A,
7400 Herning.
- 81-83 Kirsten Østerby, Anemonevej 17,
6900 Skjern.
- 82-84 Ole Mundbjerg, Bredgade 36, Feldborg,
7540 Haderup.
- Kristian Vestergaard, Bredgade 3, 1. sal,
6920 Videbæk.
- Mogens Andersen, Silkeborgvej 34,
Hørbylunde, 8600 Silkeborg.
- Lene M. Sørensen, Vejlands Alle 173,
2300 København S.
- Frank Laursen, Postboks 180, 6900 Skjern.
- Irma Damgaard, Slåenvej 29, 8500 Grenå.

Fakkeltog.

Nørre Nissum Høj- og Efterskole

Kirkebyen 16, 7620 Lemvig. Telefon 07891004
Elevernes tlf. 07891107

Forstander: Niels Braad

Formand for bestyrelsen: Sognepræst H. K. Jørgensen,
7500 Holstebro

Nørre Nissum Høj- og Efterskoles Elevforening

Elevbladet udkommer sidst i hver måned, undtagen
januar og august.

Stof til elevbladet bedes tilsendt redaktionen senest
den 27. i måneden forud.

Redaktion:

Niels og Gerda Braad, Erling Agergaard,
Arne Rasmussen.

Adresseændringer, ind- og udmeldelser til:
Erling Agergaard, Ringvej 3, 7620 Lemvig
Telefon 07891431

Kasserer:

Gerda Braad, Høj- og Efterskolen
Telefon 07891004

Elevforeningens gironummer: 8036233

Christensens Bogtrykkeri, Bogtrykergården as, Struer

»Bagsidehistorie«

I en time smed jeg et »dyrt« spørgsmål ud i klassen – et spørgsmål, der egentlig ikke havde noget med faget at gøre.

– Sjælens industrialisering – hvad betyder det?

Stilhed – mere pause – nu falder de i søvn, tænkte jeg.

Pludselig kom et svar: – Det betyder, at ingen længere synger til arbejdet.

Hvad? – sagde jeg. Og en tanke slog mig, hvilket betød, at jeg begyndte på et foredrag, som af hensyn til læserne forkortes.

De har løst en gåde, lille dame! – En kulturhistorisk gåde, som jeg har kæmpet med i årevis, du godeste!

Ser du, nede i Vinderslev ved Kjellerup står der en utrolig granitkirke, som jeg vil fortælle dig om ved en anden lejlighed. Den er bygget for over 800 år siden – og er en perle i romansk stenkunst. Stenmesteren var en stor kunstner, kan du tro.

Ude på kirkegården findes der syd for kirken en romansk gravsten, som er ligeså gammel som kirken selv. Hvem ligger begravet her? Ja, ingen tvivl om det! Det gør netop kirkens stenmester. Han ligger i nærheden af sine kunstværker, f.eks. sydportalen – og det har han sandelig fortjent.

På gravstenen har man (hans elever velsagtens) hugget forskellige »ting« ind, der netop skulle udtrykke, hvem han var: Til højre en menneskelignende figur og midt på, nogle redskaber, der uløseligt hører til en stenmesters arbejde.

Og nu kommer gåden: Til venstre på stenen er der en »mærkelig« figur, som er tegnet ved overskriften til denne historie – noget i retning af en trekant. Den har jeg aldrig kunnet »gribe«. Mange andre har spekuleret på det og givet forslag.

lius« i Nr. Nissum.

Det er en harpe, sandelig.

Stenmesteren har sunget meget til arbejdet. Og i fritiden slået harpen til glæde, fornøjelse og befrielse for nogle, måske til irritation for andre. Folkeviser, vagantviser, latinske salmer. Arbejde og sang var en helhed – genstridigheder, om man vil – og da man ville sætte et sidste minde for ham, kunne man derfor ikke afbilde hans redskaber uden at afbilde hans harpe. Man ville så at sige skære ham midt over, hvis man gjorde det.

Her følges sang og arbejde ad, hvilket er glæde. Det bedste udgangspunkt for enhver »virksomhed på jord«. Stenmesteren i Vinderslev havde tid til det.

Men hvordan i dag? Går vi syngende på arbejde? Er der glæde i vore udgangspunkter?

Jeg husker fra min fødeegn en person, som vi kaldte sang-Johannes. Han sang, så det gjaldede, på vej til mejeriet, ude i markerne, for hestene, for fuglene, og for os andre. Alt muligt. Dansktoppen, grundtvigske sange osv. Han var mit ideal, på sin vis var han glæden selv.

Undskyld, kære landmænd f.eks., har I tid til at synge for køerne?

Jeg er så naiv at tro, at meget ville være lykkeligt anderledes, hvis vi havde tid til disse »kærlighedsudbrud«, de fleste nok vil kalde pjat – og sjælene ville undgå at blive industrialiseret ihjel.

Sangen udspringer af en holdning, der opstår med rod i Det nye Testamente.

Det må hellere oplyses af hensyn til forargelsen, at det vist var en fransktid, der gik på denne måde, og at jeg får løn for det.

Nyttige kundskaber?

Jeg tror, at skolens stifter Ad. L. Hansen ville have sagt JA. Han havde det herlige øgenavn: Glade Hansen.

Arne R.